

РЕШЕНИЕ

№ 7234

гр. София, 21.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Весела Цанкова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **7102** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на СДВР срещу съдебно решение от 22.05.2013г. на СРС, НО, 8 състав по нахд № 24491 по описа за 2011 г. с което е отменен електронен фиш серия К № 0116798, с който на Р. Димитров И. е наложена глоба в размер на 100 лв. на основание чл.189, ал.4 ЗДвП вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

Като касационно основание се сочи нарушение на закона - съдът неправилно е приложил нормата на чл.189, ал.4 ЗДвП, като приел, че процедурата, предполагаща издаването на електронен фиш е законосъобразна и допустима единствено при отчитане на скоростта от стационарна камера, а в случая техническото средство което е отчело скоростта е мобилно, монтирано в патрулен автомобил, като в тази хипотеза е следвало да се състави АУАН и издаде НП. Сочи, че неправилен е извода на съда, че електронен фиш се издава само ако нарушението е установено със заснемащо устройство, което е стационарно монтирано. Поради това се моли да се отмени решението на СРС и да се потвърди електронния фиш.

Ответникът по жалбата Р. Димитров И. в писмено становище излага подробни доводи за неоснователност на касационната жалба, като твърди, че издаването на

електронен фиш е строго лимитирано и възможно само в случаите на стационарно позиционирани технически средства. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, VI -ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, счита касационната жалба за основателна по следните съображения:

Със съдебно решение от 22.05.2013г. на СРС, НО, 8 състав по нахд № 24491 по описа за 2011 г. е отменен електронен фиш серия К № 0116798, с който на Р. Димитров И. е наложена глоба в размер на 100 лв. на основание чл.189, ал.4 ЗДвП вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

За да постанови решението си съдът е приел, че процедурата, предполагаща издаването на електронен фиш е законосъобразна и допустима единствено при отчитане на скоростта от стационарна камера, а в случая техническото средство което е отчело скоростта е мобилно, монтирано в патрулен автомобил, като в тази хипотеза е следвало да се състави АУАН и издаде НП

Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства. При правилно установена фактическа обстановка съдът е достигнал обаче, до неправилни правни изводи.

Новата разпоредба на чл. 39, ал.4 ЗАНН / ДВ бр. 10 от 2011 г./ въвежда възможността за налагане на глоби за административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон. Разпоредбата на чл. 189, ал.4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Спора се свежда до тълкуването на посочените разпоредби относно частта от изречението „в отсъствие на контролен орган и нарушител”. При очевидно възникналото затруднение за граматично тълкуване на разпоредбата, следва да се премине към нейното историческо и систематично тълкуване. Мотивите към проекта на ЗИД ЗДвП сочат, че основната цел на законодателя е въвеждане на мерки за повишаване на ефективността на контрола за спазване на правилата за движение по пътищата. Посочено е, че способът за установяване на нарушението с технически средства, записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, предоставя необходими и достатъчни данни за извършеното нарушение и за цялата фактическа обстановка, без възможност за субективно тълкуване и интерпретиране на обстоятелствата. Поради това с предложението за създаване на чл. 39, ал.4 ЗАНН изрично са уредени случаите на издаване на фиш, с който се налага глоба за нарушение, установено чрез техническо средство в отсъствието на контролен орган. От последното изречение от посочените мотиви е видно, че целта на законодателя е била да предвиди възможност за налагане на глоба посредством издаване на електронен фиш именно за нарушения, установени чрез техническо средство в

отсъствието на контролен орган, т.е. пояснението „ в отсъствието на...” се отнася за установяването на нарушението. В този смисъл е и систематичното тълкуване на новите разпоредби на чл. 39, ал.4 ЗАНН и чл. 189, ал.4 ЗДвП. Преди всичко, и двете са създадени със ЗИД ЗДвП и целта на законодателя е била двете норми да си кореспондират.

От друга страна, съгласно чл. 36, ал.1 ЗАНН, административнонаказателното производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение. Съставянето на АУАН, съдържащ точно определени реквизити, в присъствието на нарушителя и на свидетели, е гаранция за спазване на правата на наказаното лице. Допуснати нарушения на чл.40 и 42 ЗАНН от страна на актосъставителя - например съставяне на акта в отсъствие на нарушителя или на свидетели, непосочване на датата на нарушението, липса на подпис на актосъставителя са винаги съществени нарушения в административно-наказателното производство, които водят до отмяна на наказателното постановление. Стремещът на законодателя към бързина и ефективност в случая е довел до необходимостта да се предвиди опростена процедура по наказването, при която гаранциите за защита на правата на нарушителя да отпаднат в името на защитата на по-висш обществен интерес – опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, предвид честите случаи на катастрофи поради превишена скорост и неефективността на прилаганите досега административни наказания. Това е още едно основание да се смята, че смисълът на новите разпоредби е да премахнат необходимостта при установяване на нарушението непременно да присъстват контролен орган /актосъставител/, нарушител и свидетели, като се дерогират общите разпоредби на чл. 40 ЗАНН. При превишенията на скоростта моментите на наказуемото деяние и неговото установяване съвпадат, което е също предпоставка за обръкване при тълкуването на чл. 189, ал.4 ЗДвП. Действително, при извършване на нарушението нарушителят винаги присъства, но пояснението за отсъствие на контролен орган и нарушител не касае самото извършване на нарушението, а неговото установяване – две действия, които съвпадат във времето, но имат различен юридически характер и значение и следва да бъдат разграничавани. Друг съществен белег на административно-наказателното производство е, че то преминава пред два етапа – установяване на административното нарушение / с АУАН от актосъставителя/ и налагане на административно наказание /с наказателно постановление от административно-наказващия орган/. И до изменението на ЗАНН и ЗДвП, с което е въведен електронен фиш, разпоредбата на чл. 39 ЗАНН допуска съкратено производство по налагане на административни наказания за явно маловажни случаи – глоба до 10 лв с квитанция и маловажни случаи на административни нарушения – глоба от 10 до 50 лв с фиш. Характерно за процедурата по налагане на административното наказание в този случай е, че тя не следва предвидените в общите случаи два етапа по установяване на нарушението и налагане на наказанието. Производството е съкратено, квитанцията или фиша се издават непосредствено след извършване на нарушението, на мястото на нарушението, където присъстват както овластените за това контролни органи, така и нарушителите. И в двата посочени случая нарушителят и контролният орган присъстват при установяване на нарушението и налагане на наказанието, тъй като тези два момента съвпадат. С разпоредбите на чл. 39, ал.4 ЗАНН и чл. 189, ал.4 ЗАНН се въвежда именно изключение от правилото, че контролният орган и нарушителят присъстват при

установяване на нарушението, дори и когато административното наказание се налага с фиш. Безсмислено е изискването за отсъствие на контролен орган и нарушител да се отнасят до момента на издаване на фиша. В общият случай нарушителят по принцип не присъства при налагане на наказанието. Освен това административно-наказващият орган винаги присъства при определяне на наказанието, независимо дали това се извършва с наказателно постановление или с електронен фиш. При тези съображения се налага извода, че пояснението „в отсъствие на контролен орган и нарушител” касае установяването на нарушението с техническо средство, а не издаването на електронен фиш.

Друг въпрос обаче е дали установяване и заснемането на нарушението, в случаите, когато административното наказание се налага с електронен фиш, трябва да се извърши с автоматизирано средство или система, които при всички случаи изключват намесата на оператор. Становището на районния съд е, че използването на система, която не е стационарно закрепена, изключва възможността за налагане на наказанието с електронен фиш. Касационната инстанция обаче, не споделя този извод поради следното:

Легалното определение на "електронен фиш", закрепено в § 1 от ДР ЗАНН и § 6 т.63 от ДР на ЗДвП които предвиждат, че той е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Никъде в закона не е посочено, че тези автоматизирани технически средства трябва да са стационарно закрепени, не се съдържа изискване данните за нарушенията да са получени само от стационарни устройства. Достатъчно е въпросното техническо средство да има капацитета да заснеме автоматично нарушението, записвайки мястото, датата, точния час на извършване на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, както е предвидено в чл. 189, ал.4 ЗДвП. Обстоятелството, че автоматизираната система е мобилна, т.е. инсталирана е в полицейски автомобил, не означава, че посоченият капацитет на техническото средство липсва. Фактът, че автоматизираната система може да функционира както автоматично, така и изцяло на ръчен режим, сам по себе си също не изключва възможността нарушението да е заснето в автоматичен режим. Действително, ако в конкретен случай се окаже, че има намеса на оператора, която е опорочила записаните данни, това следва да бъде отчетено. Никъде в закона не се съдържа изискване и за предварително обозначаване на мястото, на което е поставена системата. Това би обезсмислило изцяло целта на законодателя за ефективност при установяване на нарушенията и налагане на наказанията за превишена скорост. Електронният фиш, по силата на закона, представлява не изявление на определен орган, а електронно обективизирано такова, записано върху съответния носител, за формалната законосъобразност на което е достатъчно да е изготвено чрез въведени по съответния ред автоматизирани технически средства или системи. Ето защо, указанието на закона относно - "... нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител", следва да се разбира в смисъла, че самата информационно-техническа система установява нарушението без намесата на контролен орган, а не в смисъл, че в момента на установяване на нарушението, задължително до съответното техническо средство не следва да има и контролен орган. Подобно тълкуване на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП означава, че

нарушението следва да е установено и в отсъствието на нарушителя, което е невъзможно - същият при всяко положение ще присъства при установяване/заснемане от техническото средство на нарушението, тъй като именно неговите действия се заснемат. В тази насока следва да се отбележи, че от инструкцията за експлоатация на мобилната радарна система за видеоконтрол се установява, че контролните органи единствено стартират системата и въвеждат ограничението на скоростта, която се измерва, а оттам видеоклиповете не биха могли нито да се манипулират, нито да се изтриват от паметта на системата. Изразът „в отсъствието на контролен орган и на нарушител ” не означава забрана за присъствие , а означава , че установяването на нарушението се извършва автоматизирано без участието на контролните органи.

Поради горните съображения и установена безспорност на извършеното нарушение по чл.21 ал.1 от ЗДвП, съдът счита, че оспореното решение следва да се отмени и вместо него постанови друго с което се потвърди електронния фиш.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 22.05.2013г. на СРС, НО, 8 състав по нахд № 24491 по описа за 2011 г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 0116798, с който на Р. Димитров И. е наложена глоба в размер на 100 лв. на основание чл.189, ал.4 ЗДвП вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: